

Bình luận:

CHÍNH TRỊ VÀ ĐẠO ĐỨC CHÍNH TRỊ

Từ Linh.

Có quan niệm cho rằng chính trị và đạo đức là hai phạm trù khó có sự dung hợp. Vì nói đến chính trị là nói đến các âm mưu, thủ đoạn giành chính quyền và thực hiện chủ trương chính sách cai trị, dù gian tà, bất chính, vô nhân đạo, phản đạo đức, vô luân vẫn phải thực hiện, để đạt mục tiêu. Quan niệm này có thể phản ánh phần nào thực tế chính trị, nhưng chỉ đúng về mặt tiêu cực của chính trị, song không đúng về mặt tích cực và chính mặt tích cực này của chính trị mới đúng với nội dung và ý nghĩa cao đẹp của chính trị, phù hợp với nhân đạo, đạo đức xã hội. Theo đó từ ngữ chính trị bao gồm hai yếu tố chính quyền và cai trị, vốn là mục tiêu của những chính đảng và chính trị gia chuyên nghiệp trong bất cứ chế độ chính trị nào.

Một chính đảng, muốn nắm được chính quyền, phải chứng tỏ trước nhân dân là một đảng chân chính trong sạch, vững mạnh về tổ chức, đưa ra được chủ trương, chính sách cai trị ích quốc, lợi dân có tính thuyết phục và khả thi. Người làm chính trị chuyên nghiệp, muốn nắm được chính quyền, trước hết phải chứng tỏ tài năng và đạo đức cá nhân trước chính đảng của mình, nếu muốn nắm chính quyền thông qua chính đảng, hay trước nhân dân, nếu muốn nắm chính quyền với tư cách cá nhân. Như vậy, chính trị và đạo đức dù ở hai phạm trù vẫn có sự dung hợp và là một sự dung hợp phải có theo ý nghĩa chính danh, cao đẹp của từ ngữ chính trị. Chẳng qua, quan niệm cho rằng giữa chính trị và đạo đức không thể dung hợp, xuất phát từ những biểu hiện tiêu cực của các hoạt động chính trị thực tiễn của các chính đảng và các chính trị gia bất chính, bất lương, song thực tế với các biểu hiện tích cực của các chính đảng và các chính trị gia chân chính, lương hảo, đã xác tín nội dung và ý nghĩa cao đẹp của từ ngữ chính trị, và do đó, dưới mắt quần chúng và công luận xã hội, đạo đức chính trị đã là chuẩn mực xét định, tín nhiệm, tuyển chọn, đánh giá các chính đảng và các chính trị gia chuyên nghiệp. Trên thực tế, quần chúng và công luận luôn giữ vững các chuẩn mực này và không bỏ qua những vi phạm chuẩn mực đạo đức đối với các chính đảng hay các chính trị gia vi phạm. Sau đây là hai sự kiện điển hình mới nhất xảy ra trong hai chế độ chính trị dân chủ Hoa Kỳ và chế độ độc tài toàn trị cộng sản Việt Nam.

Tại Hoa Kỳ, như quý thánh già đã biết, trong tuần qua và trước đó, đã có ba nhân vật được tân Tổng Thống Barack Obama đề cử vào các chức vụ công quyền, nhưng hai trong ba vị này đã phải từ chối sự đề cử sau khi bị phanh phui sự thiếu thuế. Đó là cựu Thượng Nghị sĩ Tom Dashle từ chối không nhận chức Bộ Trưởng Y Tế đặc trách cuộc cải tổ y tế đầy tham vọng của Tổng Thống Obama, vì đã quên trả tiền thuế 130,000. Từ chối của ông Dashle đưa ra chỉ vài tiếng đồng hồ sau khi bà Nancy Killefer người được Obama đề cử là người quản trị ngân sách Bạch cung, một chức vụ mới nhằm theo dõi sự chi tiêu tránh lãng phí của chính phủ, phải từ nhiệm cũng vì vướng mắc với tiền thiếu thuế trong quá khứ. Riêng Ông Tim Geithner được đề cử giữ chức Bộ Trưởng Tài Chánh thì thoát khỏi phải từ nhiệm, vì đã kịp sửa sai sự thiếu thuế. Loan báo về sự rút lui, ông Dashle từng là lãnh tụ đảng Dân Chủ tại Thượng Viện đã nói **“Ông không thể nào thi hành công vụ với niềm tin không trọn vẹn của quốc hội và người dân Mỹ”**. Trong cuộc phỏng vấn của đài truyền hình NBC, Tổng Thống Obama nói ông rất buồn, nuối tiếc và có lỗi trong việc giải quyết vụ việc này. Ông nói **“Tôi nhìn nhận mình đã sơ suất, làm lỗi này quan trọng cho cả nội các, vì chúng ta muốn gửi đi thông điệp rằng nước Mỹ không có hai bộ luật riêng rẽ, một dành cho người có chức quyền, và một dành cho dân nghèo”**.

Trong khi đó, tại Việt Nam, theo các nguồn tin thông thạo, Bộ chính trị Cộng Đảng Việt Nam đã tỏ ra hết sức giận dữ và lãnh đạo Bộ Công an Cộng sản Việt Nam coi là trọng án, khi lọt ảnh chụp trong tư gia hoành tráng của Lê Khả Phiêu, cựu Tổng Bí Thư Cộng đảng Việt Nam, vừa đưa

lên Internet gây phản ứng bất bình trong công luận, bất lợi cho nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam. Vì Lê Khả Phiêu từng được tôn vinh như một lãnh đạo liêm khiết, đi đầu trong việc chống tham nhũng, mà nay trong tư gia trang hòang như cung điện vua chúa.

Tự chung, chính trị phải có đạo đức, sự vi phạm đạo đức chính trị là do các hành vi của các chính đảng và những người làm chính trị. Có khác chăng là cách xử lý các vi phạm đạo đức chính trị trong chế độ dân chủ có khác chế độ độc tài. Sự khác biệt này được thể hiện qua cách xử lý của Tổng Thống Obama và sự tự giác, tự xử những vi phạm đạo đức chính trị của những người được đề cử các chức vụ công quyền trong chế độ dân chủ Hoa Kỳ; Trong khi trong chế độ độc tài toàn trị cộng sản Việt Nam, với những bằng chứng không chỉ vi phạm đạo đức chính trị, mà còn có dấu hiệu vi phạm trọng tội tham nhũng khi cầm quyền của Lê Khả Phiêu, Bộ chính trị và Bộ Công An chế độ, thay vì mở cuộc điều tra về nguồn gốc tài sản làm giàu bất chính, để có cuộc sống vinh thân phì gia của Lê Khả Phiêu, thì lại hướng cuộc điều tra về kẻ đã đưa những hình ảnh thâm cung bí sử hoành tráng của Lê Khả Phiêu lên internet, bung bít tội phạm. Nghĩa là, trong chế độ độc tài toàn trị tiêu biểu như chế độ độc tài cộng sản Việt Nam hiện nay, có hai thứ luật pháp, một cho nhân dân, một cho những kẻ cầm quyền. Và như thế, nó đã là điển hình cho mặt tiêu cực của chính trị, làm mất ý nghĩa cao đẹp của chính trị, khiến nhiều người lầm tưởng hai phạm trù chính trị và đạo đức không thể dung hợp, trong khi thực chất và thực tế chính trị và đạo đức có tính chất song hợp, góp phần chủ yếu vào sự ổn định, phát triển và thăng hoa xã hội loài người. Vì chính trị mà không có đạo đức, không chỉ phá hủy niềm tin con người, mà phá hủy sự tiến bộ và nền đạo đức xã hội./.

Từ Linh

Houston, ngày 9-2-2009